

Prof. dr. sc. Pavo Barišić

Životopis

Rođen je 1959. u Gornjoj Dubici, općina Odžak.

Naobrazba

Osnovnu školu završio je 1974., a gimnaziju maturirao 1978.

Studij prava diplomirao je 1982. na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Studij filozofije te njemačkoga jezika i književnosti diplomirao je 1983. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Poslijediplomski studij "Filozofija znanosti" završio je na Interuniverzitetskom centru u Dubrovniku Sveučilišta u Zagrebu te magistrirao 1985. radom "Praktična filozofija u Hegela".

Doktorski studij završio je na Sveučilištu u Augsburgu 1989. stekavši doktorat iz filozofije disertacijom "Welt und Ethos. Hegels Stellung zum Untergang des Abendlandes".

Znanstvena djelatnost

Na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu od 1984. do 1986. radio je kao mladi istraživač i izabran je u zvanje znanstvenoga asistenta.

Od 1986. zaposlen je u Institutu za filozofiju. U znanstveno zvanje znanstvenoga suradnika izabran je 1992., višeg znanstvenoga suradnika 1999., znanstvenoga savjetnika 2004., te znanstvenoga savjetnika u trajnom zvanju 2009.

Dužnost ravnatelja Instituta za filozofiju obnosio je 1991.-2001.

Bio je direktor programa trajne istraživačke djelatnosti "Povijest hrvatske filozofije i temeljni problemi filozofije" 1997.-2002. Voditelj je znanstvenih projekata "Filozofija prava Ante Starčevića 1992.-1997, "Praktična filozofija i estetika u Hrvatskoj" 2002.-2006. i "Suvremena politička filozofija i estetika u Hrvatskoj" od 2008.-2013. Suradnik je na znanstvenom projektu „Hrvatska filozofija i znanost u europskom kontekstu od 12. – 20. st.“ od 2014. Voditelj je međunarodnoga projekta institutske suradnje

Sveučilišta u Splitu i Sveučilišta Ludwig Maximilian u Münchenu *Filozofija i demokracija* 2013.-2016. uz potporu Zaklade Alexander von Humboldt.

Objavio je knjige: *Dijalektika običajnosti* (Zagreb 1988.), *Welt und Ethos* (Würzburg 1992.), *Filozofija prava Ante Starčevića* (Zagreb 1996.), *Otvorena pitanja povijesti hrvatske filozofije* (ur. Zagreb 2000.), *Demokracija i etika* (ur. Zagreb 2005.), *Demokracija na prekretnici* (ur., Zagreb 2014.), *Deliberative Demokratie* (ur. s Henningom Ottmannom, Baden-Baden 2015.), *Deliberativna demokracija i Aristotelovi argumenti o rasudnoj snazi mnoštva* (Zagreb 2016.).

Objavljuje znanstvene radove u inozemnim i domaćim časopisima i publikacijama, recenzije i prikaze te prijevode s njemačkoga jezika.

Znanstveno-nastavna djelatnost

U znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora za znanstveno polje filozofije, grana povijest filozofije izabran je 2001. na Filozofskom fakultetu u Zadru Sveučilišta u Splitu. Za redovitoga profesora izabran je 2007., a za redovitoga profesora u trajnom zvanju izabran je 2012. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu. Bio je pročelnik Odsjeka za filozofiju od 2005. do 2013. Nositelj je predmeta "Novovjekovna filozofija", „Uvod u filozofiju“ i "Filozofija prava". Držao je povremeno kolegije „Filozofija politike“ i „Filozofija demokracije“, a drži nastavu također na poslijediplomskom doktorskom studiju.

Predaje kao vanjski suradnik „Znanost i kulturu“ na Odjelu za kulturologiju Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Bio je nositelj kolegija i predavač predmeta „Filozofija prava i politike“ i „Ante Starčević“ te zamjenik voditelja Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu 1993.-1995. Predavao je „Povijest filozofije“ na Katoličko-bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2000.-2012. te „Modernu filozofiju“ na Odjelu za filozofiju Sveučilišta u Zadru 2000.-2011. Držao je povremeno nastavu iz kolegija „Filozofija politike“ na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Osijeku od 2005. do 2015. Predavao je kolegij „Teorije pravednosti“ na poslijediplomskom studiju „Hrvatska i Europa“ na Fakultetu političkih znanosti i kolegij „Poslovna etika“ na poslijediplomskom studiju „Poslovno upravljanje“ na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Stručna i javna djelatnost

Član je uredništva časopisa *Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine*. Bio je glavni i odgovorni urednik časopisa *Filozofska istraživanja* i *Synthesis philosophica* te urednik istoimene biblioteke knjiga 1993.-2005.

Član je uredništva časopisa *Dokos* (Toledo, Španjolska), međunarodnoga savjeta *Jahrbuch für Hegelforschung* (Bochum, Njemačka) i časopisa *Limes* (Vilnius, Litva).

Bio je voditelj međunarodnih znanstvenih skupova „Svijet u filozofiji – filozofija u svijetu“ (Augsburg 1988., 1993., Zagreb 1990.), „Filozofija vremena“ (Cres 2000.), „Demokracija i etika“ (Cres 2003.), „Filozofska gibanja na jugoistoku Europe“ (Cres 2011.) na Institutu za filozofiju u Zagrebu „Otvorena pitanja povijesti hrvatske filozofije“ (1999.) i „Recepcija hrvatske filozofije“ (2000.), u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti „Pavao Vuk-Pavlović – život i djelo“ (Zagreb 2001.). Kodirektor je poslijediplomskoga znanstvenog tečaja „Filozofija i demokracija“ na Interuniverzitetskom centru u Dubrovniku od 2005. Sudjelovao je na međunarodnim kongresima, simpozijima i pozvanim predavanjima u Austriji, Njemačkoj, Nizozemskoj, Češkoj, Rumunjskoj, Bugarskoj, Sloveniji, Poljskoj, Mađarskoj, Rusiji, Francuskoj, Španjolskoj, Turskoj, Koreji i Japanu. Bio je tajnik Organizacijskoga odbora „Prvoga kongresa hrvatskih znanstvenika iz domovine i inozemstva“ (Zagreb-Vukovar 2004.).

Boravio je kao doktorand u okviru programa Njemačke akademske razmjene (DAAD) na Sveučilištu u Augsburgu 1987.-89. U istraživačkom programu Zaklade Alexander von Humboldt boravio je kao gostujući istraživač na Sveučilištima u Augsburgu i Münchenu 1997.-98. i 2004. Kao gostujući profesor predavao je na Sveučilištu Kvansei Gakuin u Nishinomyi u Japanu 2002.-2003.

Bio je predsjednik Hrvatskoga filozofskog društva od 2007. do 2009.

Predsjednik je Kluba hrvatskih humboldtovaca od 2014.

Predsjednik je Hrvatske paneuropske unije od 2003., a glavni je tajnik međunarodne Paneuropske unije od 2015.

Dužnost pomoćnika ministra znanosti, obrazovanja i športa obnosio je 2004.-2006.

Član je i jedan od utemeljitelja Hrvatskoga bioetičkog društva.

Dobitnik je nagrade za znanstvenu izvrsnost za 2014. u Institutu za filozofiju za članak »Blaupause: Antike Ideenquellen des Republikanismus. Von der *polis* und *res publica* bis zur Europäischen Union«, objavljen u: *Zur Geschichte des politischen Denkens*, Dirk Lüddecke, Felicia Englmann (ur.), J. B. Metzler, Stuttgart – Weimar, 2014, str. 7–30.